

*La regata de creuers més antiga de Catalunya
organitzada ininterrompudament*

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols

1971 · 2021

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

*La regata de creuers més antiga de Catalunya
organitzada ininterrompudament*

Lluís Sureda Vilà
amb la col·laboració de Daniel Pedrero Rosón

50 GUÍXOLS MEDES

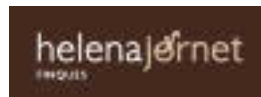
Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

Patrocinadors:

Damm
Fundació

Col·laboradors:

Diputació de Girona

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

06 Pròleg del President del CNSFG
Albert Rosés i Noguer

08 El món de les regates

18 1970-1974
Els inicis de la Regata
a les Illes Medes

28 1975-1982
El Trofeo Enrique y Luis de Olano

44 1983-1990
El Trofeo Illes Medes

52 1991-1997
El Trofeo Metropol Sports

58 1998-2010
La regata en el canviament de segle

72 2011-2015
Regata Illes Medes,
els darrers anys

78 2016-2019
La "GuíxolsMedes"

102 2020
L'any que ens va capgirar la vida

108 Perspectives de futur

Pròleg

El gran valor de la Guíxols Medes és que no és només una simple regata. És la passió per la mar que senten els navegants que al llarg dels anys no han faltat a la cita, és l'esforç dels qui han fet la travessa independentment de les condicions meteorològiques, és l'amistat dels qui s'han reunit any rere any per reprendre junts aquesta aventura, és la identitat del qui se sent ganxó i vol disputar una regata tan nostrada o també la constància dels qui l'han convertida durant cinquanta anys en la regata de creuers organitzada ininterrompudament més antiga de tota Catalunya. Una efemèride que parla de la gran tradició marinera que hi ha a la ciutat de Sant Feliu de Guíxols i que també diu molt del compromís històric del Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols, que tinc l'honor de presidir, amb els esports nàutics.

*...és l'amistat dels
qui s'han reunit
any rere any per
reprendre junts
aquesta aventura.*

Albert Rosés i Noguera,
president CNSFG

En Lluís Sureda, autor d'aquest llibre, fa un esforç extraordinari per homenatjar la regata i especialment els seus protagonistes més il·lustres, que farceixen d'anècdotes la publicació i li donen vida pròpia amb el relat de les seves peripècies per poder completar el recorregut de la regata i arribar a port en el temps reglamentari.

També cal esmentar la gran tasca de documentació desenvolupada per l'historiador local Daniel Pedrero, que es va encarregar de recopilar tot el material possible sobre la regata i consultar fonts i testimonis que han permès teixir el relat d'aquesta regata tan nostra.

Aquesta feina no hagués estat possible sense la col·laboració de tots els socis i sòcies, antics participants, familiars de navegants o espectadors de la prova que s'han avingut a compartir informació i fotografies de l'època amb el Club Nàutic per fer realitat aquest llibre il·lusionant d'homenatge a una prova esportiva que cinquanta anys després d'haver nascut està més viva que mai i que espera poder disputar-se aquest 2021 enmig d'una gran festa esportiva però també social que involucri tota la ciutat.

Des de la junta directiva del Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols som conscients que tenim un preuat tresor entre les mans i que l'hem de cuidar perquè duri molts anys més i continuï sent un punt de trobada indiscutible per tots els amants de la vela.

50 GUÍXOLS
MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

El món de les regates

*El nom de **regatta**;
diuen els que en saben,
que segurament té origen
en el mot del baix llatí,
recaptare.*

*El nostre Diccionari
Català-Valencià-Balear,
l'Alcover-Moll,
ho descriu com a;
Corregudes en competència
d'embarcacions a vela
o a rem.*

*En tot cas i modernament
ens queda ben clar
que és una competició
de velocitat entre vaixells
i que guanya qui arriba
primer, tot havent respectat
una sèrie de condicions
i regles que son iguals
per a tots.*

*L'instint de competir
dels humans és tan
antic com la mateixa
humanitat.*

El poeta Virgili
descriu la regata de triremes
al seu llibre V de l'Eneida.

No es coneixen els seus orígens però podem imaginar que són molt remots; tant com la humanitat navega sobre les aigües siguin dolces o salades. L'instint de competir dels humans és tan antic com la mateixa humanitat. La millor descripció que tenim ben detallada ens arriba del poeta Virgili, que en el seu llibre V de l'Eneida descriu amb tots els detalls la regata de triremes que Enees per honorar al seu pare Anquises va organitzar en els seus jocs funeraris, tal i com era costum en aquella època. Els seus versos entusiasmats per descriure un final emocionant, no han perdut brillantor pel pas dels més de 2000 anys.

Amb tota seguretat el poeta n'havia presenciat moltes d'aquestes competicions. Al Segle XI es troben documentades moltes regates de góndoles a la República de Venècia. Es creu que varen transmetre aquesta afecció als holandesos que hi negociaven i aquests al seu temps, als anglesos que les varen continuar cada u amb els vaixells i maneres que els hi eren propis.

La vela com a esport nàutic, la Gran Enciclopèdia Catalana la defineix com el control de la dinàmica d'una embarcació només amb el vent a les seves veles.

Foto de regata de velers a la Badia de S'Agaró-Sant Pol a mitjans del segle XX.

A principis del segle XVII, un país eminentment marítim, com és Holanda, ja posseïa una nodrida flota de vaixells a vela que regatejaven entre ells.

I el 1660, quan Carles II d'Anglaterra, que hi estava desterrat és proclamat rei i retorna a la seva pàtria ho fa amb un iot que havia rebut com a obsequi del burgmestre d'Amsterdam. La gran afecció del rei per navegar-hi per plaer, aviat és imitada pels nobles de la cort, que es fan construir vaixells similars i comencen a competir entre ells. Les sucoses juguesques econòmiques que s'hi fan, incentiven la construcció i a fer millores constants en els nous vaixells.

Una curiosa particularitat de l'època era que es feia amb els vaixells fondejats i les veles plegades. Amb la canonada inicial, calia en primer lloc llevar el fondeig i desplegar el velam. Tot plegat formava part de la regata, i exigia que les tripulacions havien de ser expertes en totes les maniobres.

La primera que es té notícia celebrada a Amèrica va ser la organitzada pel New York Yatch Club (NYYC), el 17 de juliol de 1845 a les seves aigües. L'èxit de l'esdeveniment es va repetir anyalment cada vegada amb més participació. Fins que el 1847, la presència a les Illes Bermudes d'un famós iot britànic, el *Pearl*, provoca que per desafiar-lo, els

Schooner guanyador de la primera Copa Amèrica.

afecionats americans, hi envien el seu iot **Coquette**, vaixell molt similar a l'anglès. El resultat és que s'imposa l'americà per 55 segons.

Quatre anys més tard, amb motiu de la Exposició Universal, i per a poder venjar-se, els britànics conviden als americans a participar-hi en una regata al voltant de l'Illa de Wight.

La resposta entusiasta americana és presentar-se amb un vaixell de nou disseny, la goleta **Amèrica**, que en contra de tot pronòstic s'enfronta i guanya als 14 millors del Royal Yacht Squadron de Londres.

L'armador de l'Amèrica, va fer donació de la copa trofeu al NYYC, i aquest la posà en joc cada 4 anys. Des d'aleshores, el trofeu es va denominar **Copa del Amèrica** i es converteix en la més famosa de les regates i la de més impacte mundial.

En la seva defensa, des de 1870, sempre la varen guanyar i conservar els iots del NYYC fins el 1983 que la van perdre, davant de l'**Austràlia II**, del Royal Perth Yacht Club, després de 132 anys d'hegemonia americana. Recuperada en la següent edició, el 1987 per el **Stars & Stripes** i perduda novament el 1995 a mans del neozelandès **Black Magic**.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

*Des del 1851 la
Copa del Amèrica
es converteix en la
més famosa de les
regates i la de més
impacte mundial.*

A partir de llavors ha passat per vàries mans en una autèntica carrera d'armaments i de millores en els vaixells que són construïts expressament per a la ocasió.

Com a curiositat, un país no precisament marítim com és Suïssa la va guanyar en dues ocasions amb el seu *Alinghi*, una d'elles al camp de regates de València l'any 2007. També l'han posseïda els australians i els neozelandesos en un parell d'ocasions. En l'actualitat torna a estar en poder dels americans. És una regata en triangle, que no de grans distàncies, sinó de velocitat pura, en la que competeixen els vaixells de cada país, que han estat prèviament seleccionats per regates, en la que es van eliminant fins a quedar el millor entre tots.

Entre altres grans regates de renom internacional al voltant del món, podem anomenar la *Volvo Ocean Race*, cada tres anys, des de 1973, actualment amb el nom de Rolex Ocean Race.

La Barcelona World Race, (avui desapareguda), des de 2007 es celebrava cada 4 anys per a dos tripulants, amb sortida i arribada en aquesta ciutat.

La *Vendée Globe*, la volta al món per a solitaris que surt i arriba a Les Sables d'Olonne (Fr) cada 4 anys, amb els imponents vaixells Imoca de 60 peus. Actualment molt concorreguda a través d'internet per una munió de centenars de milers de navegants virtuals.

En la darrera edició 2020/21 de 33 participants a l'inici (entre ells sis dones), després de 80 dies i d'unes 28/29.000 milles navegades, els 8 primers varen arribar ens menys de 24 hores de diferència! Mai havia passat que una regata fos tan disputada.

Més una infinitat de regates de gran altura, navegació oceànica, que es produeixen en tots els països amb afeccionats.

Totes elles son autèntics laboratoris per al desenvolupament de la navegació a vela i per a les millores i descobriments que ha experimentat la construcció naval amb nous dissenys produïts especialment per a les grans regates.

Encara que més modestament, les regates locals de tota mena amb vaixells de fabricació seriada són la gran escola de tripulants, patrons i mariners fent-los gaudir del bell i antic art de la navegació a vela, només impulsats per la força del vent i la seva habilitat en utilitzar-la.

A la nostra costa, una de les més antigues que se'n té record i desapareguda de fa dècades, era la Barcelona-S'Agaró que ens portava, per a l'admiració local, els vaixells de la seva època provinents de la ciutat Comtal.

Se'n conserven algunes imatges gràfiques. Segurament van ser l'embrió de les futures regates socials de tots el clubs nàutics que anirien sorgint amb els anys per totes les poblacions de la costa.

És en aquesta categoria que podem situar la regata que ens ocupa en aquest llibre, la GuíxolsMedes de creuers.

I podem denominar com a creuers, embarcacions de més eslora que les utilitzades en la vela lleugera, que els hi permet disposar d'una cabina més o menys habitable i amb capacitat per a varies persones i amb possibilitats de fer vida a bord.

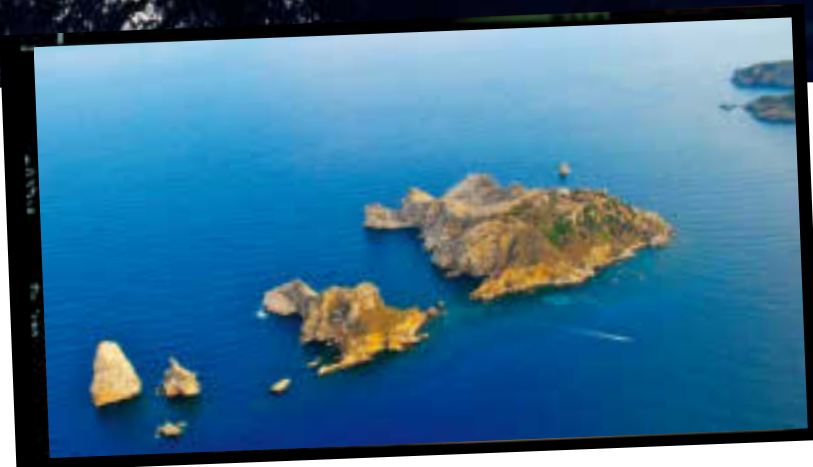
Per tant, vela de creuer, és la que es practica amb embarcacions d'aquestes característiques, normalment a mar obert.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

Vista aèria
de les Illes Medes.

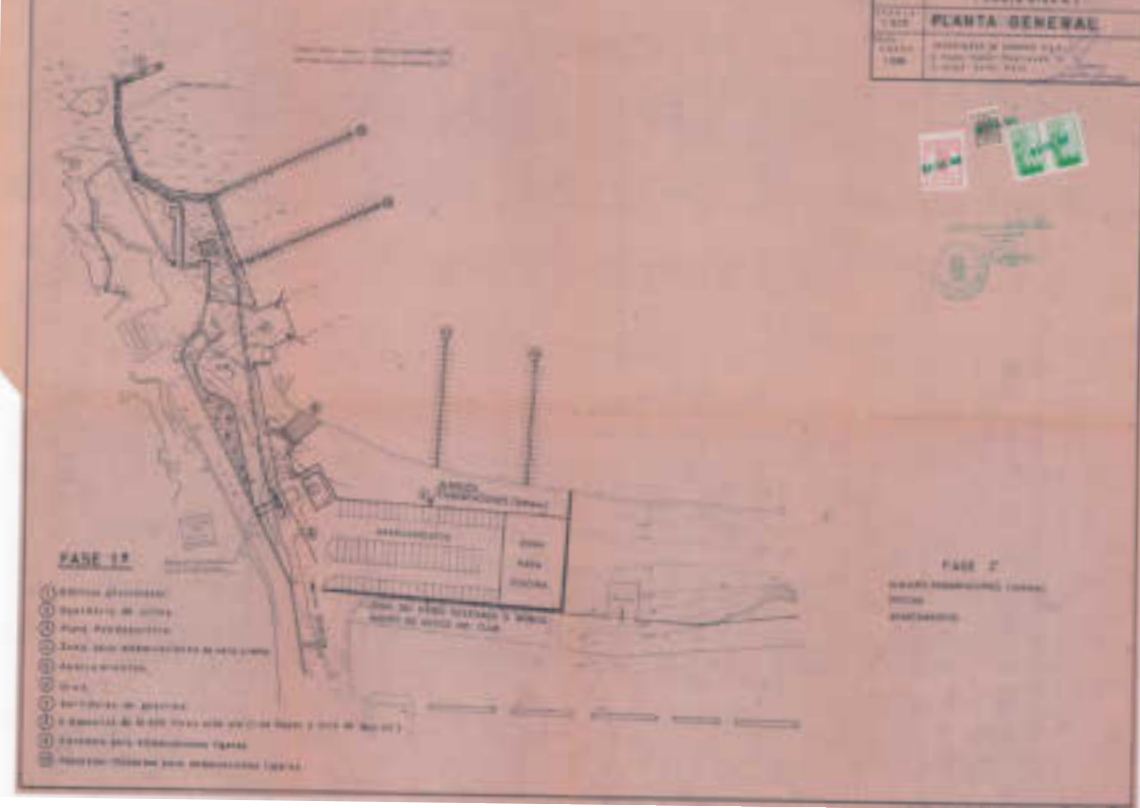
Els inicis de la regata a les Illes Medes (1970-1974)

L'any 2021 s'acompleix el 50è aniversari de la celebració de la regata de les Illes Medes.

Junt amb la regata de vela lleugera Guíxols Cup és l'esdeveniment anyal esportiu més important del Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols, i que ostenta l'honor de ser la regata de creuers més antiga de Catalunya, que s'ha convocat ininterrompudament durant aquests 50 anys.

Plànol del projecte de Nobell i Soler presentat el gener de 1968. AMSFG, Fons Ajuntament.
 Autors: Pau Nobell Rodríguez i Jordi Soler Peix.

Quan el Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols es va fundar a finals de la dècada dels anys cinquanta, la seva primera funció essencial era la de disposar d'instal·lacions per amarrar i tenir cura dels vaixells propietat dels socis. El Club es trobava en un moment de creixement i gairebé no disposava de pressupost ni capacitat per a realitzar esdeveniments esportius, se'n realitzaven ben pocs.

Primer, tímidament, es varen començar a fer regates locals de vela lleugera i alguna regata de motonàutica que varen anar adquirint molta rellevància en el món de l'esport. I a mesura que els socis anaven posseint noves embarcacions de vela i

aquestes eren més competitives, es va anar creant la necessitat d'organitzar regates com a millor escola per aprendre i millorar.

En el món de la vela, és comú que hom es faci la clàssica pregunta; el meu vaixell és més ràpid que aquell? o bé... puc cenyir més amb aquest rumb? o... puc anar més ràpid? Totes aquestes qüestions es responen a la competició i comparant-se amb altres embarcacions similars. Si hi afegim l'incientiu d'obtenir un bon trofeu, neix l'interès per a regatejar.

Imaginem que; estem navegant plàcidament amb el nostre veler, sense presses, de diumenge en podríem dir, gaudint del

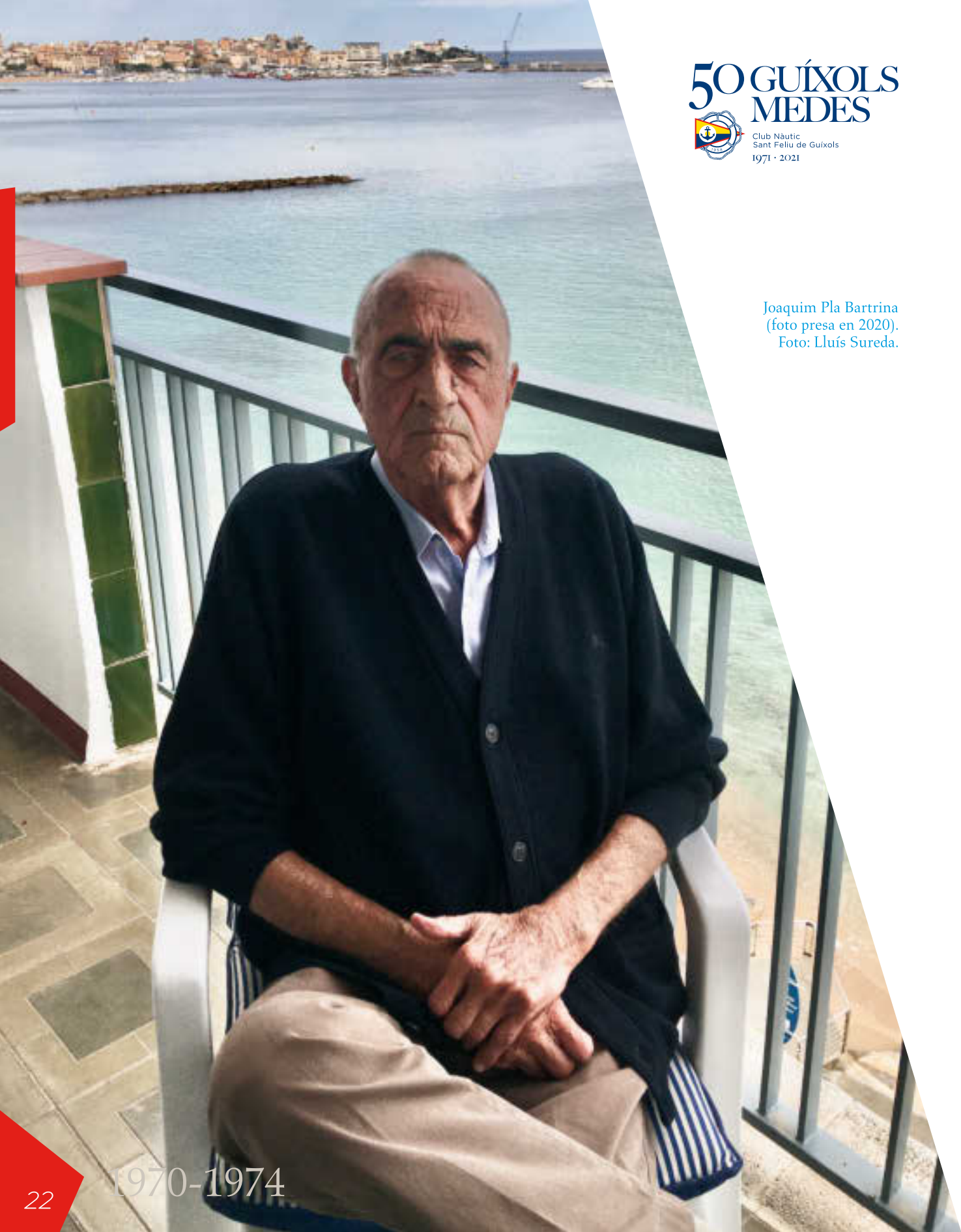

Joan Albó.
Arxiu C.N.S.F.G.

vent i la mar. I de prompte... ens trobem amb una altra embarcació que porta un rumb similar al nostre, la reacció immediata és si el tenim avant... passar-lo i si el tenim per popa... que no ens passi. Comprovar el trimat (ajustament) del velam, afinar el rumb, tot per evitar ser superats i per superar a l'altre. I molt més si es tracta d'una embarcació igual o molt similar a la nostra... és com una mini competició.

Aquesta reacció natural que tots els que naveguem hem experimentat en més d'una ocasió, ha fet que de la nostra observació i de l'assaig i error, anéssim aprenent, millorant i ampliant la nostra tècnica de navegar a vela; ha sigut la gran escola per aprendre.

L'arribada de Joan Albó i Frigola com a pràctic del port de Sant Feliu de Guixols a finals de l'any 1.960, i quan el 1963 va ser nomenat secretari tècnic del Club Nàutic es va convertir en la figura cabdal pel creixement i funcionament d'aquest club.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

Joaquim Pla Bartrina
(foto presa en 2020).
Foto: Lluís Sureda.

1970-1974

A instàncies d'ell, va fer incorporar a la Junta del club a en Joaquim Pla i Bartrina, gironí, pilot de la marina mercant, navegant de tota la vida, gran afeccionat i coneixedor expert del món de la vela, i autor de diferents llibres sobre temàtica nàutica. La idea era fitxar gent amb ganes de tirar endavant activitats esportives que fossin organitzades pel Club Nàutic. En parlem personalment amb en Joaquim Pla.

“Aleshores la Junta era dirigida pel president Joaquim Rodríguez Rosselló, fill de l'arquitecte Josep Maria Rodríguez Lloveras, constructor dels característics xalets noucentistes de la muntanya de Sant Elm. Rodríguez tenia la voluntat de fer un club amb substància i acomplir amb una de les condicions dels seus estatuts, la promoció dels esports nàutics, i sembla ser que ho va aconseguir.”

Va ser durant la seva presidència (1968-1976) quan es va intensificar l'activitat marítima al nostre port. L'Amigooptimist73, el campionat de Catalunya de vela i el Trofeu Josep Maria Rieusset son algunes de les moltes activitats, organitzades pel Club, que es van inaugurar sota la seva presidència.

I, com no, la primera regata de creuers a les Illes Medes també es va celebrar sota el seu mandat. L'única regata de creuer que s'havia vist fins llavors era la que organitzava el

“Abans de celebrar-se la primera regata a les Medes, al CNSFG no hi havia antecedents d'haver-se organitzat mai una regata de creuers en aquesta destinació.”

Reial Club Nàutic de Barcelona, la Barcelona-S'Agaró, que un cop l'any portava cap aquí alguns dels vaixells importants de Barcelona.

Quan va començar a haver-hi algunes embarcacions de creuer al club, i gent amb ganes de fer coses a Sant Feliu, la junta va veure que potser ja anava sent hora que el club, que sempre havia sigut pioner en diversos fets, pogués organitzar-ne alguna.

El Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols, amb el pas dels anys, ha sigut pioner en moltes iniciatives, algunes de les quals sense continuïtat actualment.

Entre altres coses, i tal com ens explica en Joaquim Pla: “El Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols va ser la primera entitat que va mantenir hissada la bandera catalana durant el franquisme. Això és un fet curiós per a l'època. A instàncies de la junta, el senyor Marfà, que era un membre de l'alta burgesia catalana, amb aquest afany de fer país i fer coses, va aconseguir mantenir hissada la bandera catalana en un temps que no es donava”.

El Club volia crear iniciatives que tinguessin un sentit nàutic, o sigui, donar vida marinera al Club i a la ciutat. Arrel d'això, una de les propostes que va fer en Joaquim Pla juntament amb en Josep Medià Dotres, ambdós gironins, navegants i bons amics, va ser la de realitzar una regata de creuers a les Illes Medes d'anada i tornada.

Recorda que en un principi va semblar una cosa un tant absurda, i que es van haver de sentir de tot a causa de la gran quantitat d'hores que es necessitaven per navegar un recorregut mínim de 42 milles, i d'imprevisibles més navegant a vela, sempre dependent del caprici dels vents de la diada i de la quantitat de canvis d'amura que calen per avançar contra el vent.

Però un grup de navegants, entre ells en Francesc Soler i en Josep Raich i algun altre es varen anar animant i es va voler intentar. Es tractava de sortir de Sant Feliu navegar fins a les illes Medes virar-les i tornar al port de Sant Feliu.

La primera prova va realitzar-se el 18 de juliol de l'any 1971 amb un grup molt reduït de navegants, que amb cinc embarcacions hi varen participar. Es va comprovar que la regata era factible de realitzar. A partir de llavors es van anar animant més persones per a participar-hi.

No devia anar molt malament que ja que l'any següent es va repetir amb més participants i ja no es va interrompre mai més, fins a l'actualitat.

*El propi J. Pla hi va participar amb la seva embarcació, el **Gus**, un model prototip de contraplacat fet per les Drassanes Gallart d'Arenys de Mar.*

1970-1974

La classificació d'aquella primera edició va ser:
1er. el **Tricu III** d'en Josep Raich,
2n. el **Cassiopea** d'en Francesc Soler,
3r. el **De Geus** de H. Meursing que participava amb un Coronado 25,
4rt. el **Gus** de Joaquim Pla,
i el 5é. el **Mon Àngel** dels Srs. Pera i Pujol dels que en desconeixem els detalls.

Tots cinc participants eren socis del C.N.S.F.G. i l'embarcació més gran no arribava als 28 peus. De l'any següent, el 1972 sabem que es va córrer el 29 de juliol i que el **Kalamar III** de l'Enric Julià, un Karate Sport 33 del C.N.S.F.G. va quedar en 1a. posició.

Desconeixem la resta de classificats, si és que n'hi van haver, ja que degut al seu llarg recorregut es va donar en diverses ocasions que ningú entrava dins el temps límit i el trofeu quedava desert.

Com es dona en el següent any, el 1973, que l'única informació oral que tenim ve de la família Mediñà, que recorden la seva participació amb el seu Tornado 31, el primer de la saga **Appex I**, perquè un dels tripulants, en Jordi Manuel-Rimbau va patir un accident d'una certa importància i varen haver de retornar a port.

L'any 1974 es va celebrar el 15 d'agost i en tenim la classificació. El setmanari **Àncora** del dia 5 de setembre d'aquell mateix any parla d'un gran èxit de participació amb un extraordinari nombre de participants, cosa gens corrent en les regates d'aquesta classe que se celebraven en aquella època.

1970-1974

Dels vint participants, catorze van aconseguir classificar-se quedant els cinc primers en el següent ordre:
el primer en acabar la regata fou el **Bribón** del Sr. Pujades del Club Nàutic Llafranc,
el 2on. lloc correspon al **Xirta IX** del Sr. Rieusset,
el 3r. va ser el Karate 33 de l'Enric Julià el **Kalamar III**,
seguit pel Sirocco **Cassiopea** II de Francesc Soler, tots del C.N.S.F.G.
i en 5a. posició el **Temujin** del Sr. Pere Roig del Club Nàutic Llafranc.

Cal esmentar que aquests primers quatre anys es va disputar el "**Trofeo Presidente del CNSFG**" que era qui donava els corresponents premis.

*A partir de 1975,
el trofeu de la
cinquena regata
va passar a
anomenar-se
**"Trofeo Enrique y
Luís Olano"**
que es va mantenir
fins l'any 1982.*

El trofeo Enrique y Luis de Olano (1975-1982)

*Els germans Olano Barandarián,
ambdós eren socis fundadors del
Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols.*

*El primer president del Club
des de la seva fundació el 1958 fou
el Sr. Luís de Olano Barandarián fins
el 1960 en que passà a presidir
el Reial Club Nàutic de Barcelona,
fundat pel seu pare.*

*El va rellevar el seu germà Enrique
que el va presidir de 1960 fins el 1968.*

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

Ambdós varen establir el 1975 i especialment per aquesta regata, un trofeu amb el nom de **Trofeo Enrique y Luis de Olano** i el varen dotar amb una magnífica copa de plata. Amb la condició que per aconseguir-la calia que es guanyés dos anys seguits o tres d'alterns, mentrestant cada any es lliurava una reproducció més petita al guanyador.

El **I Trofeo Enrique y Luis de Olano**, que equival a la cinquena regata de Sant Feliu a les Medes, es va celebrar el dia 16 d'agost de 1975 i el guanyador va ser el **Mustango**, del Sr. Furest del Reial Club Nàutic de Barcelona, que va aconseguir imposar-se a la vintena de participants restants. No en tenim més dades i desconeixem el nom i quants vaixells varen poder finalitzar-la. També podem pensar que, com es va donar el cas en altres ocasions, que només la va acabar dins el temps establert un sol participant, el guanyador.

El **II Trofeo Enrique y Luis de Olano** es va celebrar el 20 d'agost de 1976 amb una participació un xic inferior a la de l'any anterior. En aquesta ocasió catorze van ser les embarcacions que es van inscriure a la prova esportiva, d'entre les quals hi havia creuers de Sant Feliu de Guíxols, Barcelona, de Sant Andreu de Llavanes, Arenys de Mar i Llafranc.

Tot i que en un principi estava previst que la prova s'iniciés a les deu del matí, la falta de vent va provocar que s'endarrerís molt la sortida. Aquesta mateixa falta de vent no va ajudar a la bona marxa de la regata, que va fer que les primeres embarcacions creuessin la línia d'arribada durant les primeres hores de la matinada del dia 21, havent-hi creuers que encara arribaven a port passades les cinc del matí i d'altres, la gran majoria, van decidir retirar-se de la competició al constatar que no podien arribar en el temps màxim establert.

Copa del 2on classificat del Trofeu Enrique y Luis de Olano de 1976.

1976

Igual que l'any anterior, el vaixell guanyador va ser un Sirocco, i diverses escenes de la prova van ser retransmeses per televisió pocs dies després.

Els tres primers classificats van ser els següents:

- 1r **Dubhe II**, de J.M. Sojo del C.N. Balís de Sant Andreu de Llavaneres amb un temps de 15 hores 13 minuts;
- 2n el Siroco **Cassiopea II**, de Francesc Soler del C.N. Sant Feliu de Guíxols, que va necessitar 18 hores per completar la regata, i el 3r classificat fou el Puma 34 de nom **Cayuco**, de Pau Nobell també del C.N.S.F.G. amb un temps de 18 h. 53m.

Un fet rellevant d'aquesta regata és que va ser portada al diari Los Sitios de Gerona del dia 20 d'agost, amb fotografia inclosa.

*De la regata de l'any 1977, **III Trofeo Enrique y Luis de Olano** tan sols en sabem que es va celebrar el dia 30 de juliol, i que la va guanyar el **Furia** de Pere Roig del C.N. Llafranc.*

L'any següent, el 19 d'agost del 1978 en el **IV Trofeo Enrique y Luis de Olano** una embarcació del club ganxó va guanyar la regata. Va ser el Jeanneau Symphonie 32 **Kalamar III**, d'Enric Julià, que va aconseguir imposar-se davant de la resta de participants. Per fi, després de vuit regates celebrades, el Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols aconseguia guanyar-ne una!

No coneixem com els va anar a la resta de participants, però en sabem una anècdota relatada per l'armador i patró del Puma 34 **Enigma**, Santi Mestre que navegava amb

la seva tripulació habitual; les seves filles. Almenys a l'anada, es va donar una bona garbinada, que feia difícil mantenir el rumb amb l'espinaquer que els provocava alguna orsada de mal controlar, i quan es trobaven a l'alçada de Palamós, el patró ordenà arriar-lo; l'obedient tripulació es va disposar a executar la maniobra, quan una part de la vela va caure a l'aigua amb el conseqüent petit caos que això originà, la drissa es va enredar a la mà de la Lidia, que feia de proer, amb el resultat que la forta tibada li va produir una greu lesió al dit gros de la mà dreta, que vist el mal caire que prenia, l'**Enigma**, un cop recollit l'espí, es va retirar immediatament de la regata i es va dirigir urgentment a Palamós, on a l'Hospital Comarcal li varen diagnosticar una trencadissa del dit polze en vuit trossets.

Un problema afegit el va tenir l'accidentada Lidia que tenia examen de Selectivitat als pocs dies i va haver de demostrar al tribunal mitjançant les radiografies de l'hospital que no amagava cap truc sota l'aparatós guix que portava al braç i que li permetessin presentar-se a l'examen. El resultat fou que, amb tot i utilitzant la mà esquerra per escriure va fer un 8 de puntuació a la prova. El que no puguin les navegants...! Epíleg, la mateixa tripulació va aconseguir al cap de tres anys, una meritoria tercera plaça a la mateixa prova.

Maniobres
de la regata.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

Sortida dins
de la Badia de Sant Feliu de Guíxols.

Embarcació *Apex II*
maniobrant durant la regata.

*L'any 1979,
el V Trofeo Enrique
y Luis de Olano,
semblant a d'altres
anterioris,
va ocórrer
el mateix fenomen
que menys desitja
un regatista;
la manca de vent.*

La sortida s'arribà a ajornar fins a dues vegades i arribant-se a pensar que aquell any no es podria celebrar. Finalment es va donar el tret de sortida i l'embarcació guanyadora va ser el Cirrus 3/4 del doctor Adolfo Azoy, el **Red Shadow**. Desconeixem la resta de classificats i si n'hi va haver.

El **VI Trofeo Enrique y Luis de Olano**, celebrat el 23 d'agost de 1980, va resultar ser molt més emocionant. I ho va ser perquè el trofeu se'l va disputar una embarcació del Club. El Furia 33 **Appex II** de Josep Mediñà Dotres, contra la millor embarcació que hi havia llavors, el Cirrus $\frac{3}{4}$ **Red Shadow** del Dr. Adolfo Azoy, guanyador de la regata anterior i de totes les regates que s'havien celebrat al llarg d'aquell any 1980. Era el vaixell a batre!

Després de deu anys celebrant-se la regata a les Medes, ningú encara havia aconseguit guanyar-la dues vegades seguides o les tres d'alternes requerides per endur-se el preuat trofeu. Hi havia molta motivació, i cada vegada hi havia més participants que desitjaven conquerir-la. Per tot plegat, es va convertir en una de les proves més importants i concorregudes entre totes les que figuraven al calendari del C.N.S.E.G., i en la que hi participaven més vaixells forasters i de molts altres clubs.

L'emoció la tenim ben documentada de la mà d'en Josep Mediñà i Dotres que a més ens va deixar escrit un relat molt ben detallat i amb totes les facècies d'aquella efemèride, explicades hora a hora. No era per menys!

Ho havien intentat fins a cinc vegades, amb el seu, l'**Appex I**, i sempre per diversos motius havien de retirar-se. Només van aconseguir classificar-se en una ocasió, però va ser a l'última posició. L'any 1973 varen haver de retirar-se al patir un accident a bord un dels seus tripulants que requeria atenció sanitària que no podien donar-li en plena competició. Un altre any, al mig d'una tempesta elèctrica, un llamp els va malmetre l'eixàrcia.

Aquest darrer cas em porta a una vivència personal del mateix dia i que tot conversant amb en Quim Pla vàrem recordar; oblidats de que ambdós l'havíem viscuda.

“Ell anava de tripulant a l'*Appex I*, el Tornado 31 de la família Mediñà i jo anava de tripulant amb el Coronado 25 del Sr. Meursing, el *De Geus*.

Quan ja anàvem de tornada, i ja havíem passat les Formigues, amb dificultats per manca de vent, se'ns va fer de nit i ja portàvem molta estona totalment encalmats, i per adobar-ho, ens va anar cobrint un cel amenaçador precursor d'una bona tempesta.

De moment tot eren focs artificials llunyans, amb molt d'aparell elèctric i ni una sola gota. En vista al caire que prenia i ens venia a sobre, els que anàvem amb el Sr. Meursing li vàrem demanar per engegar el motor i sortir corrent d'aquell atzucac que no pintava res de bo.

Com a bon holandès i cap quadrat, s'hi va negar argüint que estàvem de regata i havíem de continuar esperant que entrés el vent, i com que es preveia seria fort, ja recuperariem tot el temps perdut. Quin remei... on hi ha patró...no mana...!

En això que anem veient a la llunyania que alguns llamps queien directament a la mar... i s'anaven aproximant!. Recordo que amb la llum dels llamps es veia a un centenar de metres i escaig una altra embarcació. De prompte un llamp cau a l'aigua entre els dos vaixells que estàvem a la vista. L'impacte fou brutal, i recordo clarament després del que va semblar una eternitat (devien ser pocs segons), una gran bola de foc que va quedar sobre l'aigua amb una mida semblant a un bidó de 200 litres.

*“Ni en Joaquim Pla ni jo podem recordar quin any era exactament que ens va succeir aquesta facècia, podem deixar-ho en que corrien els anys 70 i l’altre vaixell era l’**Appex I** de la família Mediñà.”*

El Sr. Meursing en aquell instant sí que va perdre els papers i tot fent un bot a la banyera també el seu posat tan flegmàtic de sempre, immediatament ens va ordenar engegar el motor i retirar-nos de la regata. Això sí, amb el cerimonial rigorós d’arriar el gallardet blanc i negre, corresponent a classe sisena, a la que pertanyia el Coronado 25 i que amb aquell acte ens retirava de la regata oficialment.

El petit forabord, que també devia estar espantat, va costar molt de posar en marxa en mig de la forta xafegada que ens va caure a continuació però ens va retornar a port. No varem patir avaries importants si exceptuem la pèrdua de l’aparell de ràdio i del compàs de navegació que va quedar com boig, i ambdós llestos per a la deixalleria.

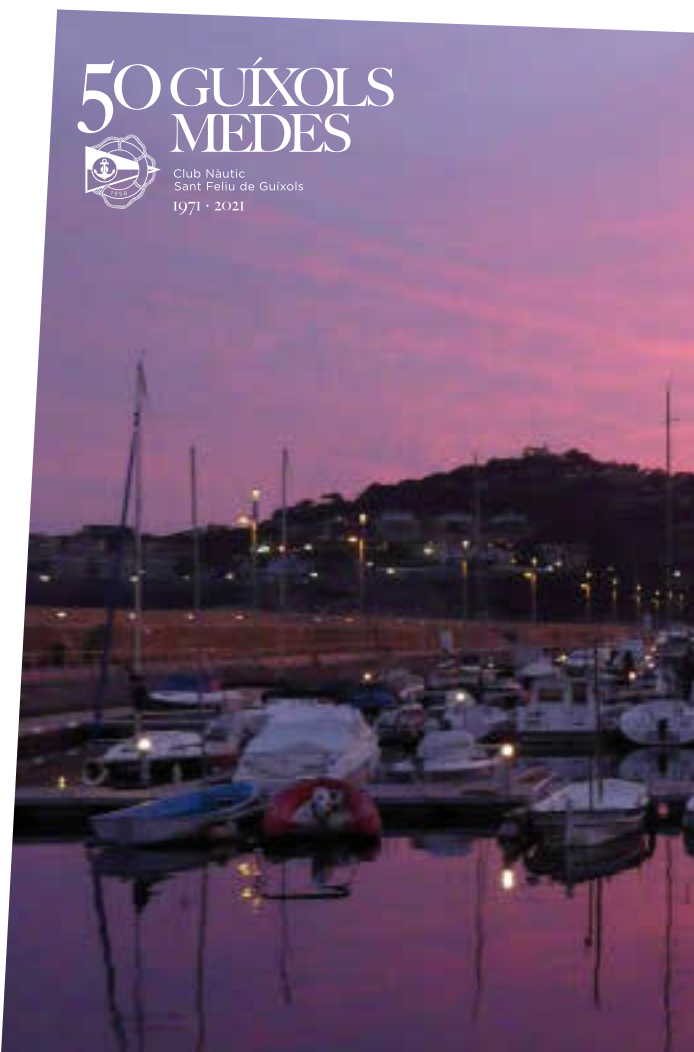
Però tornem al relat de Josep Mediñà. L’any 1979 no s’havien presentat a la regata, però l’any 1980 van fer-ho amb una embarcació nova, un Furia 33, que per continuar la saga rebia el nom de **Appex II**, patronejada per ell mateix i tripulada per en Xavier Mas Pla, en Pere Manuel-Rimbau Muñoz, en Joaquim Pla Manuel-Rimbau i el seu fill, en Josep Mediñà Maspoch. Igual que l’any 1976 i 1979, la manca de vent va complicar molt el correcte funcionament de la competició. En el moment de sortida, deu minuts passats de les onze del matí, l’**Enigma** de Santi Mestre anava en primera posició, seguit de l’**Appex II** de Josep Mediñà, del **Si Bwana** de Francesc Fradera, i del **Red Shadow** d’Adolfo Azoy, aquest darrer anirà guanyant posicions fins que a l’alçada de les Illes Formigues ja es col·locarà en primera posició.

Just a les dues de la tarda el vent va caure i va deixar les embarcacions aturades, totes a la vista, almenys fins les cinc de la tarda, on van romandre totes en la mateixa posició. Molt poc a poc l'**Appex II** va persistir i en anar movent-se va aconseguir avançar a l'**Enigma**, que a dos quarts de nou decideix retirar-se pel caire que prenien la regata. La tripulació de l'**Appex II** no va cedir a la manca d'il·lusions i es proposa aguantar mentre el Dr. Azoy aguanti. Després d'onze hores de competició, aconseguixen arribar a les Medes a les deu en punt de la nit, on trobarà al seu redós al **Red Shadow**, i les viraran una hora després. Amb una velocitat inferior als tres nusos, l'**Appex II** segueix anant per darrere del **Red Shadow**, fet que la tripulació comandada per en Josep Medià no vol permetre.

A tres quarts d'una de la matinada, amb l'espinnàquer enlairat i amb una velocitat de quatre nusos, l'**Appex II** aconseguix prendre-li la posició al **Red Shadow**, que per quan aconseguixen hissar el seu espi, els primers ja li han agafat un avantatge d'uns 100 metres. L'alegria no els durarà gaire, ja que a dos quarts de dues el vent torna a caure i el **Red Shadow** supera a la tropa de Josep Medià que es veuen superats per uns 200 metres. Als deu minuts, però, el vent torna a pujar, donant oportunitat a l'**Appex II** que se situa al costat de l'embarcació d'Adolfo Azoy.

Sembla ser que la competició s'estava tornant molt emocionant tot alternant la primera posició. El vent tornarà a calmar-se a falta de vint minuts per a les quatre de la matinada. Treball a la taula de cartes i l'**Appex II** dona la regata per perduda, ja que per arribar a temps a Sant Feliu de Guíxols necessitaven anar a una velocitat de tres nusos, i només en feien un. Però serà a tres quarts i, com deia en Josep Medià, gràcies a un miracle, que el vent carrega fort i l'**Appex II** agafa una velocitat de set nusos. Mantenint-se en aquesta velocitat poden arribar a Sant Feliu de Guíxols en poca estona.

50 GUÍXOLS
MEDES
Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

*L'emoció estava servida!
Vint minuts passats les quatre de la matinada,
l'**Appex II** entrava per la bocana del port mantenint
la mateixa velocitat. Al virar l'escullera del port
tan sols porta 30 metres d'avantatge sobre
el **Red Shadow**, creuant la línia d'arribada
a dos quarts de cinc de la matinada
i imposant-se com a guanyador del
"VI Trofeo Enrique y Luis de Olano"
després de disset hores i mitja de competició.
Cinc segons després superava la meta
el **Red Shadow**. I ja en tenien una!*

El **VII Trofeo Enrique y Luis de Olano**, celebrat el 5 de setembre de 1981, va tenir les mateixes característiques i la mateixa emoció que l'edició anterior de la regata.

A deu minuts passades les onze del matí es va donar el tret de sortida de les catorze embarcacions participants. El **Kalamar III** anava el primer, seguit del **Calima II**, el **Sí Bwana** i el **Red Shadow**. Darrere d'aquests anava l'**Appex II** dels Mediñà.

Ja des del principi l'**Appex II** té problemes per navegar, ho podem llegir a l'escrit de J.Mediñà:

“Ja a l'alçada de la Conca un bon vent de gregal ens obliga a fer banda i hem de desmuntar la xarxa per encabir tota la tripulació. El vent va augmentant fins els 25 nusos i ens cal prendre un ris a la vela major, que amb el fort flamejar mentre dura l'operació surt disparat i perdem el sable superior de la major, que no podem arriar per no deixar escapar la flota”.

Improvisen una cadireta i el fill Mediñà é s hissats en una maniobra molt arriscada i ja resolta l'avaria segueixen a la flota de vaixells més grans que s'escapen al resultar-los més favorable el vent fort. Per Palamós va perdent posicions i el **Red Shadow** d'Adolfo Azoy ja es trobava entre Llafranc i Calella. És llavors quan el vent baixarà a quinze nusos fent perdre impuls a la capçalera de la flota,

avantatge que aprofiten els Mediñà al ser una força més favorable al seu Furia per anar guanyant posicions poc a poc. A les Formigues ja havien avançat al **Sí Bwana**. A la Badia de Pals avançaran al **Red Shadow**, col·locant-se així en primera posició.

Aconsegueixen virar les Medes en aquesta posició i comença la tornada amb dubtes de si convé hissar l'espinnàquer. El **Red Shadow** no s'ho pensa, posa l'espi i surt disparat i al virar el Cap Negre ja el duïen una milla per avançat. Però l'**Appex II** no es rendirà i poc a poc l'aniran atrapant, tenint-lo només a 200 metres quan arriben al Cap de Sant Sebastià.

A Palamós el vent baixarà a deu nusos, i a cinc a Platja d'Aro. L'**Appex II** farà dos minsos nusos, mentre que el **Red Shadow** quedarà aturat completament. Al arribar a S'Agaró hi haurà una ventada que els durà ràpidament cap a Sant Feliu de Guíxols, però al arribar al Molí de les Forques quedaran clavats igual que havia quedat l'Azoy una estona enrere. Després de tres quarts d'hora parats començarà a arribar el vent del qual s'estava aprofitant l'**Enigma** que s'apropava ràpidament.

La gent que hi havia reunida al Club Nàutic, a l'espera de l'arribada de les embarcacions, estaven sumits en una gran incertesa, ja que no podien esbrinar quin era el veler que estava arribant.

Quan se sap que es tracta de l'**Appex II** comencen a sonar les sirenes i els aplaudiments.

Tripulació de l'**Appex II** guanyadora de la Copa Trofeu Luís y Enrique de Olano disputada durant 8 edicions.

L'**Appex II** creua la línia d'arribada, però durant dos minuts i mig pateixen per si arriba l'**Enigma**, ja que era el temps d'avantatge que li havien de donar per la diferència de rating, que s'aplicava per compensar les diferents capacitats dels vaixells, igualant-los en la competició. Sortosament per ells, el **Red Shadow** i l'**Enigma** arribaran vint-i-cinc minuts després de la victòria dels Medià, convertint-se aquests en els guanyadors de la regata per segon any consecutiu i per tant els guanyadors del tan preuat trofeu. Van ser les úniques tres embarcacions en classificar-se.

50 GUÍXOLS MEDES
Club Nàutic Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

GUANYADORS	
1975 "DASTARD" AUREST	1978 "MELADREN" E. JELIA
1976 "DUBHEH" JIMENJO	1979 "RED SHADOW" A. AZON
1977 "YURIA" PROIC	1980 "APPEx II" J. MEDIÀ
1981 "APPEx II" J. MEDIÀ	

1975-1982

El “**VIII Trofeo Enrique y Luis de Olano**”, que s’havia de celebrar el 21 d’agost de 1982, va haver-se d’ajornar fins a la següent setmana, celebrant-se finalment el dia 28 d’agost de 1982.

Aquesta regata va ser una de les més ràpides en fer-se i només van sortir set creuers. El primer en creuar la línia de meta va ser el **Sí Bwana** de Francesc Fradera que va invertir 13 hores i 4 minuts de temps real, el va seguir l’**Enigma** de Santi Mestre, el tercer temps el va fer l’**Appex II** de Josep Medià i el va seguir el **Xip II** de Manuel Mas.

El trofeu Illes Medes (1983-1990)

*L'any 1983 el trofeu de la regata Illes Medes va adoptar el nom de "**Trofeu XXV Aniversari C.N.S.F.G.**" per commemorar així el vint-i-cinquè aniversari de la fundació del Club Nàutic.*

Aquesta tretzena edició de la regata va ser celebrada el dia 9 de juliol de 1983 i van participar-hi un total de tretze creuers.

*La catorzena edició de la regata va canviar la denominació, passant a adoptar la de **"Trofeu Illes Medes"**, que serà així fins l'any 1991, quan tornarà a canviar de nom.*

El temps mínim de recorregut el va realitzar el Dehler 3/4 **Somni** de Josep Maria Ribas, que va trigar 10 hores, 41 minuts i 21 segons.

El **Somni** va ser seguit per **Kalamar III** el Jeanneau d'Enric Julià, per **l'Enigma** el Puma 34 de Santiago Mestre, pel **Appex II** el Furia 33 de Josep Medinyà, pel **Sí Bwana** el Feeling 1100 de Francesc Fradera i pel Furia 28 **Calima II** de Jordi Raich.

Aquesta competició, celebrada el dia 11 de juliol de 1984, va comptar amb la participació de setze vaixells que van sortir de Sant Feliu de Guíxols a les dotze del migdia. Aquest any, però, la gran escassetat de vent durant tota la jornada va provocar que durant la matinada del dia 12 de juliol, entre les Medes i el cap de Begur, es retiressin tots els participants, degut a la impossibilitat d'arribar dins del temps límit establert.

Embarcació de comitè Ondina amb el Jutge de regates Quito Pi i el mariner Jaume Cuné.

1983-1990

L'edició del 1987, celebrada el dia 11 de juliol, comptarà amb una escassa participació de només set creuers, amb una mitjana de sis tripulants per cadascun.

Conseqüència de l'avorriment de l'any anterior? És ben possible; res més pesat que una competició basada en propulsar-se amb el vent i que aquest abandoni. El primer vaixell en arribar ho va fer a mitja hora passades les dotze de la nit, sent el guanyador el **Burlón IV**, el 3/4 Ton de Ricard Alsina. El va ser seguit el **Gypsella III** de J.M. Pujadas, el **Sí Bwana** de Francesc Fradera, el **Appex II** de J. Medià, el **Kalamar IV** d'Enric Julià i finalment el **Nunki** de J. Falgueras, per aquest ordre. El darrer va trigar més de disset hores i mitja en arribar a la meta.

Lliurament de trofeu de dreta a esquerra:
Joan Albó, Santi Mestre, Fernando Baró i Santiago Marfá.

Gudrun IV de Ricardo Lavilla.

1983-1990

En aquelles èpoques les sortides i arribades es feien dins del port, donant molta vistositat a la població, exceptuant algun cas en què les circumstàncies i necessitats del port obligaven a fer-ho fora, a mar obert.

La línia de sortida i arribada era entre el pal de senyals del club situat en la plataforma de l'antiga gasolinera i una boia o senya que s'establí prèviament.

En Pepin Pi marca una arribada sota la mirada d'en Joan Albó.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Náutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

Jose Fèlix Donatiu durant
la regata a les Illes Medes
en el **Jouet 22**
fabricat sota la llicència
d'Astilleros Solma (Arcoa)
a Santa Cristina d'Aro.

L'any 1988 es va celebrar el dia 9 de juliol i té la característica d'haver-se realitzat en dues proves diferents.

La primera prova va consistir en sortir de Sant Feliu de Guíxols el dia 9 i arribar a Empuriabrava, deixant les Illes Medes per estribord. El vent de gregal que bufava va fer que dos participants no poguessin arribar a Empuriabrava abans del temps límit.

Després de passar la nit en aquest municipi, el dia 10 es va donar la sortida de retorn cap a Sant Feliu de Guíxols, corrent tota la prova amb vent de garbí.

El primer en arribar a la meta va ser el **Golden's Ger** de Ricard Alsina, amb un temps de 14 hores, 33 minuts.

Va ser seguit per l'**Impavic III** de Francesc Sagué, pel **Sí Bwana** de Francesc Fradera, pel **Tres Pins** de J. Puig Vallcorba, pel **Kalamar IV** d'Enric Julià, pel **Nunki** de Joaquim Falgueras i pel **Mirfak** de Lluís Síbils.

Ricard Alsina amb el vaixell *Lone*.

El 1989 es va donar el tret de sortida a les onze del matí del 15 de juliol, amb onze participants.

En el "XVII Trofeu Illes Medes" es va donar la sortida a les 12 del migdia del 7 de juliol de 1990.

Abans però, van ser obsequiats per un esmorzar cortesia de la comissió de creuers del Club Nàutic. El primer en arribar a la meta va ser el **Golden's Ger** de Ricard Alsina, amb un temps de deu hores i mitja.

Aquest va ser seguit per l'**Aniroa** del Doctor Saumench, del **Kalamar IV** d'Enric Julià i del **Nunki** de Joaquim Falgueras, que va trigar gairebé disset hores en arribar a Sant Feliu de Guíxols.

A causa de la previsió de mal temps la participació va ser més baixa del que era normalment, però tot i així va resultar animada.

A mitja tarda els creuers ja viraven les Illes Medes, però el voluble vent va caure provocant que no fos fins gairebé la una de la matinada que creués la meta el primer vaixell.

Aquest va ser el **Kalamar IV** d'Enric Julià, seguit pel **Disbarat** de la família Nadal, pel **Sí Bwana** d'Enric Fradera i pel **Mònica** de Robert Vallribera.

50 GUÍXOLS
MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

Embarcació **Mònica**
de Robert Vallribera.

El trofeu Metropol Sports (1991-1997)

*Entrada la dècada dels anys noranta, i durant uns quants anys, el trofeu de la regata va compartir nom amb el de **Trofeu Metropol Sports**, com a patrocinador i donant dels corresponents trofeus, i que ja provenia d'altres competicions esportives.*

A més la ja clàssica prova va canviar de nom, passant a dir-se, **"Regata Illes Medes"**, aquesta nova denominació es mantindrà fins l'any 2016.

Embarcació *Arca* de Jaume Arcarons aproximant-se a les Illes Medes.

Embarcació *Sí Bwana* de Francesc Fradera i en segon pla *Rebuff* d'en Marc Marcó.

1991-1997

El 1991 es va disputar el **IX Trofeu Metropol Sports**, el primer adjudicat per a la **Regata Illes Medes**.

Es va celebrar el dissabte 6 de juliol, i abans de la sortida, la tripulació de cada creuer va poder gaudir d'un esmorzar col·lectiu, obsequiat pel patrocinador, a la terrassa del Club Nàutic.

A les dotze en punt del migdia es va donar el tret de sortida. El vent de garbí que va haver-hi durant gairebé tota l'edició va permetre que la majoria d'embarcacions més ràpides poguessin realitzar la prova en temps rècord, tot i que a mesura que les hores anaven passant el vent va anar disminuint fins quedar-se el temps en calma, fet que va obligar a alguna embarcació petita a retirar-se de la competició.

El **Golden's Gers**, el 3/4 Ton de Ricard Alsina, guanyador de moltes de les regates de aquelles èpoques i habitual a les de Sant Feliu, encara que pertanyent al Club Nàutic Port d'Aro; va ser la primera en creuar la línia d'arribada a falta de vuit minuts per tocar les vuit del vespre, amb un temps real de 7 hores, 52 minuts.

El va seguir, en segona posició el **Disbarat** de la família Nadal, del Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols, i en tercer lloc va quedar el **Sí Bwana** de Francesc Fradera, del Club Nàutic Port d'Aro.

*Seguim repassant els anys del que en tenim informació, i ens trobem, que el 1993 es va celebrar el dissabte 10 de juliol, equivalent al **XI Trofeu Metropol Sports**.*

La regata ja havia pres molt nom en el món regatista i ja era coneguda tant per la seva antiguitat com per la duresa, atès al seu llarg recorregut i a les condicions meteorològiques que s'hi solien trobar.

Aquesta edició va comptar amb un vent fortíssim i molta mar. Igual que a les anteriors regates, després d'un esmorzar de germanor, aquesta vegada ofert pel Club Nàutic a la tripulació i als acompanyants, a les 12 del migdia es va donar el tret de sortida als 19 participants que hi havia inscrits a la competició.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

Embarcació **Inaudit**
d'en Joaquim Rutllant
en primer pla.

Durant el transcurs de la regata, el vent de gregal va anar rolant i establint una forta tramuntanada mentre la mar anava empitjorant i pujant de to, dificultant la navegació amb les fortes ratxes. Va ser un any de moltes trencadisses, causant que varies embarcacions finalment es retiressin amb avaries diverses. Un cop van arribar a les Illes Medes, la situació meteorològica havia empitjorat tant que el vent ja tenia força 7 a les ratxes.

En contrapartida va proporcionar una tornada molt ràpida i va finalitzar molt aviat, resultant una de les regates més curtes en el temps. Sent la primera embarcació en arribar l'**Ilusa**, de Ricard Alsina del Club Nàutic Port d'Aro, a dos minuts de les set del vespre, fent un temps real de 6 hores, 58 minuts. El va seguir en segona posició l'**Immens**, el Dion 980 d'Àlex Laplaza del C.N.S.F.G.;

i el **Ranc**, de Ricardo Lavilla en aquell moment competint pel Reial Club Marítim de Barcelona, avui soci del C.N.S.F.G.

La resta de participants van ser:

Somni, d'Enric Picañol Club Nàutic Arenys de Mar; **Tres Pins**, de Joan Puig Vallcorba del C.N.P.d'A.;

el **Gresca**, de Lluís Martinell; el **Balalaika**, de Jordi Rutllant C.N.S.F.G.;

Trieu 10 de Xavier Sibils del C.N.S.F.G.;

el **Kalamar IV**, d'Enric Julià del Reial Club Marítim de Barcelona;

Sí Bwana, de Francesc Fradera .;

l'**Appex III**, de Josep Medià del C.N.S.F.G.;

Nova, de J. Galletly C.N.P.d'A.;

Xip III, de Xavier Mas C.N.S.F.G.;

Analola, de Jaume Martínez C.N.S.F.G.;

Nunki, de Joaquim Falgueras també del C.N.S.F.G.;

La Nau II, de J. Muntasell C.N.S.F.G.;

Xaloc, de Pere Roig del Club Nàutic Llafranc;

i **Catifa II**, de René Matas del Club Nàutic Costa Brava.

1991-1997

Embarcació *Lone* en primer terme i *Ketio* al fons.

***El XV Trofeu
Metropol Sports
de la regata de les
Medes, es va celebrar
el dissabte 19
de juliol de 1997.***

Va ser un dia ennuvolat, amb un fort vent del Nord, que no va aconseguir acovardir als regatistes, per la qual cosa van sortir a les dotze en punt amb una bona gregalada.

El vent va anar rolant tot el dia, amb la condició de... capriciós com sempre, dificultar la regata; es va mantenir sempre de proa tot obligant a fer infinites bordades i allargant molt el trajecte.

Tot i així, arran de la natural calma que sol produir-se a les darreres hores del dia,

algunes embarcacions, les més enrederides, van haver de retirar-se al quedar aturades per una gran encalmada.

La primera embarcació en arribar a port va ser el *Sí Bwana*, el ràpid Feeling 1100 de Francesc Fradera del Club Nàutic Port d'Aro, que va trigar nou hores en completar el recorregut. Va resultar tan competitiva la prova que entre el segon i el tercer classificat no va haver-hi ni un segon de diferència.

El segon va ser el *Catifa II* de René Matas, amb el seu Fortuna 9 del Club Nàutic Costa Brava i el tercer, el Dione 980, l'*Immens* d'Àlex Laplaza del C.N.S.F.G.

Una vegada arribades totes les embarcacions a les instal·lacions del Club Nàutic, aquest, va obsequiar tots els inscrits amb una magnífica sardinada.

La regata en el canviant de segle (1998-2010)

*Els anys es van
succeint
i la regata, amb més
o menys participació,
es va mantenint
en el calendari
de les activitats
esportives
del Club Nàutic.*

**50 GUÍXOLS
MEDES**

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

L'any 1998, la sortida es va donar el 18 de juliol.

Hi varen participar catorze embarcacions, la primera de les quals, el Tres Pins III, un Furia 44, va obtenir el rècord de velocitat (fins a la data) al trigar vuit hores i mitja en fer el recorregut. Patronejat per Joan Puig pertanyent al Club Nàutic Port d'Aro. En quant a la classificació es van establir dues categories: Grans o Grup 1 i Petits o Grup 2.

Del primer grup, i aplicat el corresponent ràting, el guanyador va ser el Feeling 1100 del C.N. d'Aro **Sí Bwana** de Francesc Fradera, seguit del Furia 45 també del C.N.Pd'A. **Tres Pins III** de Joan Puig, seguit del Jeanneau 37 l'**Impavic III** de Francesc Sagué; de l'**Arca** de Jaume Arcarons un First 35 S5 del C.M.P.O.B. de Barcelona; del GibSea 302 **Xino Xano** de Jordi Parés del C.N. del Balis; i retirant-se el **Kalamar IV**.

La classificació dels Petits o Grup 2 va quedar de la següent manera: en primera posició el **Fideus** de Josep Farres, seguit del **Pony I** de Ricard Llonch, del Dione 9,80 l'**Immens** d'Alexandre Laplaza i del Furia 33 **Appex II** de Josep Medià, retirant-se **La Nau III**, el **Catifa II** i **el Vegas**.

Una de les persones amb qui he pogut conversar en la recerca de dades per confeccionar aquest llibre va ser Jaume Arcarons, armador i patró del First 35-S5 anomenat **Arca**, del Club de Mar Port Olímpic de Barcelona. Coneixedor veterà que ha fet moltes vegades aquesta regata i de moltes altres que s'han organitzat al C.N. de Sant Feliu.

Ja la corria pels anys 80 amb un Beneteau 28,5. Hem repassat records i facècies. Té bona memòria i recorda un munt d'anècdotes, especialment dels primers temps amb embarcacions de menor eslora i menys ràpides. La coincidència d'alguna tornada de nits amb la Cantada d'havaneres de Calella de Palafrugell que animava la lentitud de la tornada en les hores encalmades del vespre.

Per cert; em va recordar una frase que s'utilitzava molt, i en dèiem "picar pedra", que significava treballar-s'ho molt, acostar-se a la costa (a la roca) tot cercant el petit vent costaner i l'entrada del terral.

*Coincidim... ambdós
haviem "picat
pedra" moltes vegades!*

1998-2010

L'Oreig a punt d'hissar el gènova.

També arribar a la matinada encara fosquejant i haver de demanar ajuda i remolc, quan al navegar tota la nit amb els llums de navegació i només a vela, la bateria ja feia estona que havia passat a vida contemplativa i no podia arrancar el motor. Encara faltava temps per utilitzar els leds de poc consum.

Com quan va passar tota la nit a la canya, amb una bona rasca de tramuntana a la Regata Tertuliana, i que a l'arribar a Menorca va necessitar ajuda sanitària amb les mans plenes de mules per l'esforç i la mullena de tantes hores. I una gran satisfacció d'haver aconseguit amb un 28 peus, el segon lloc, només superat per un vaixell de més eslora i teòricament molt superior.

A la regata del 1999, celebrada el dissabte 17 de juliol, hi consten tretze inscrits.

Es van posar a navegar a les onze en punt del matí i només un es va quedar sense poder finalitzar el recorregut.

El primer en arribar a la meta, del Grup 1, va ser el **Xino Xano** de Jordi Parés del Club Nàutic el Balís, seguit de l'**Arca** de Jaume Arcarons del C.M.P.O. de Barcelona i del **Whynot**.

Del Grup 2, el primer en arribar va ser l'**Immens** d'Alexandre Laplaza del C.N.S.E.G., seguit pel **Catifa II** de René Matas del Club Nàutic Costa Brava i del **Vegas**.

*En el dissabte 21 de juliol del 2001, coincidien els 30 anys des de l'inici de la **Regata Illes Medes**.*

En el dissabte 21 de juliol del 2001, coincidien els 30 anys des de l'inici de la Regata Illes Medes.

No va ser de molta participació, però hi varen regatejar set vaixells, cinc dels quals varen poder finalitzar-la a temps. També va coincidir amb la celebració del **XVIII Trofeu Metropol Sports**.

Es va donar el tret de sortida a les onze del matí amb un vent fluix i variable que va anar augmentant fins arribar a un garbí de nivell 4 o 5 de l'escala de Beaufort. Aquesta variabilitat va comportar que durant tota la cursa es disputés molt el primer lloc, tot alternant-se en moltes ocasions.

Gairebé eren les set de la tarda que el primer vaixell en creuar la línia d'arribada va ser el **Lone II**, el ràpid IMX38QB patronejat per Ricard Alsina del C.N.P.d'A. que va invertir 7 hores i 48 minuts de travessia.

Embarcacions preparant la sortida.

1998-2010

L'últim en arribar va trigar 11 hores, 14 minuts, arribant ja passades les deu del vespre.

La resta de classificats foren: Segon del Grup 1, l'**Immens** de Àlexandre Laplaza del C.N.S.F.G. i tercer el **Pai Pai** de Jordi Parés del C.N.E.B.

Del Grup 2; va quedar primer el **Sí Bwana** de Francesc Fradera, segon el **Whynot** de Francesc de Bolos, seguit de **La Nau II** de Joan Muntasell.

Va ser el dia següent, en el transcurs d'un esmorzar a la terrassa del Club Nàutic, que el comodor Víctor Fontfreda va lliurar els guardons als corresponents guanyadors.

Embarcació **Nòmada Tres**
de la família Soler.

L'any següent, el 2002, el dissabte 27 de juliol va ser la diada escollida per aquesta Regata Illes Medes i va resultar una sortida molt emocionant atès a que el vent bufava de proa i obligava els vaixells a cenyir i fer múltiples bordades per tal d'arribar en bona posició a la primera fita del recorregut i virar les Illes Medes.

El vent fluix de component est va dificultar molt aquesta primera part.

El primer participant que va creuar la línia d'arribada va ser el IMX38QB anomenat **Lone II**, de Ricard Alsina C.N.P.d'A. que va fer-ho a dinou minuts per a que toquessin les vuit del vespre.

Aquest va ser seguit pel **Pai Pai**, de Jordi Parés, que va creuar la meta passats cinc minuts de les vuit. L'últim en arribar va ser el **Boscana**, passats tres minuts de les onze de la nit.

Tripulació de la embarcació *Arca*.

Un cop va ser establerta la classificació per temps compensat i per classes, els guanyadors de la classe de creuers, Grup 2, van ser el **Pai Pai** de Jordi Parés i el **Sí Bwana** de Francesc Fradera.

A la classe de regates, Grup 1, es va classificar en primera posició el **Lone II** de Ricard Alsina i el **Taz** de John Galletly.

El diumenge, a les onze del matí, es va procedir a l'entrega dels guardons als guanyadors, de la mà del comodor Víctor Fontfreda, enmig d'un desdejuni ofert a la seu del Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols.

Embarcació **Sí Bwana** en cenyida.

El 2005, amb mitja hora de retard de l'hora acostumada, es va donar la sortida el 23 de juliol. Al principi el vent es va presentar fluix, però al llarg del matí va anar augmentant, fet que va provocar que la prova se celebrés molt ràpidament.

El primer en creuar la línia va ser el ***Sí Bwana*** de Francesc Fradera, que ho va fer en un temps de 5 hores, 54 minuts. El va seguir l'***Appex IV*** de Josep Medinyà, el ***Wenceslao*** d'Andreu Morató, el ***Lluerna*** de Manel Garganté, el ***Le Geranium Obipare*** de Jaume Fernández, el ***Boscana*** de Tina Xuclà, el ***Daniel V*** de Josep Maria López, i, finalment, el ***Manu***, que va trigar 10 hores i 30 minuts.

Aquests temps els hem obtingut del setmanari Àncora del dia 28 de juliol del 2005 en una notícia signada pel C. Nàutic S.F.G.; encara que pensem que possiblement contingui una errada en el temps del primer classificat, que representaria una velocitat gairebé impossible per les embarcacions descrites.

Com a novetat, en aquesta regata va actuar per primera vegada, com a Jutge d'Arribada, el jove monitor de l'Escola de Vela del Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols, Bernat Costell.

*L'any 2006,
la 36 Regata Illes Medes
convocada pel dissabte
22 de juliol, va quedar
anul·lada pràcticament
a la mateixa sortida,
pel fort temporal que va
afectar tota la costa;
tot i que ja hi havien
embarcacions inscrites
i alguna de forastera
arribada dels dies
anterior.*

Es dona la circumstància que l'any següent es va aplicar la mateixa numeració, de 36a edició, corregint un error de la numeració amb xifres romanes que s'arrossegava des de feia molt temps; que ja va quedar definitiu fins a l'actualitat. Sempre més s'han utilitzat les xifres àrabiques a les que tots estem més acostumats i no es presten a errors.

El 28 de juliol de 2007, ara sí, es convocà la 36 edició de la regata que va ser caracteritzada pel fort corrent de vent de component sud-oest que va fer que s'hagués de posposar la sortida fins a dues vegades. Finalment, a les 11:35 del matí es va donar el tret de sortida a les catorze embarcacions participants.

A mesura que anava passant el temps el vent va anar disminuint fins arribar a 0 a l'alçada

del cap de Begur; la pràctica frontera del recorregut, que sempre ens dona sorpreses al superar-lo, en ocasions, vents contraris entre un costat i l'altre.

Degut a això, les embarcacions capdavanteres van decidir abandonar la competició, deixant a les més petites, les quals no es van rendir tan fàcilment.

Passades tres hores les embarcacions petites també van començar a retirar-se, deixant com a participant únic a l'**Oreig I**, que va ser recompensat amb diverses ratxes de vent que van fer que pogués finalitzar el recorregut després de 14 hores i 33 minuts fent la seva entrada al port de Sant Feliu de Guíxols a dos quarts de tres de la matinada, aconseguint, meritòriament, guanyar la regata.

La 37a edició de la regata a les Medes, celebrada el dissabte 26 de juliol de 2008, a les Illes Medes. En aquesta ocasió la competició es va iniciar a les onze del matí amb nou participants.

Igual que en l'anterior edició, la competició va estar caracteritzada per la manca de vent i per la gran encalmada que es va produir. Representa la situació més incòmoda i detestada per tots els navegants a vela.

La remor dels cops que dona una major desinflada pot acabar amb els nervis i l'ànim del tripulant més ardit.

Aquesta fou la causa per la qual moltes embarcacions van decidir abandonar la prova. Només van quedar quatre embarcacions, el **Rebuff**, l'**Stick Farr**, el **Taz** i el **Disbarat**,

retirant-se el **Sí Bwana**, el **Farners**, el **Balandre**, el **Lone-BMW** i l'**Alekstar A-38**.

Tot i que el **Disbarat**, el Furia 32 de David Nadal va ser l'últim en arribar, fent-ho a dos quarts d'una de la matinada, gràcies al temps compensat i a la seva gran paciència, va aconseguir quedar a la primera posició del Grup 2.

El **Rebuff** del C.N. Llafranc de David Marcó es va classificar primer del Grup 1, seguit de l'**Stick Farr** del C.V.P. i del **Taz** patronejat per l'Andrew Galletly del Port d'Aro.

*El 2009 desconeixem les característiques climàtiques de la regata, però ens tornem a trobar classificats els ja coneguts **Rebuff** del C.N. Llafranc com a 1er del Grup 1, i l'**Stik Farr** del Club Vela Palamós, com a 1er del Grup 2; els segueixen el **Taz** del Port d'Aro amb l'Andrew Galletly al comandament, i del **Disbarat** de David Nadal i el **Balandre** de Josep Mª Falgueras, ambdós del C.N.S.F.G.*

1998-2010

Regata Illes Medes, els darrers anys (2011-2015)

*La **40 Regata Illes Medes** va coincidir el 23 de juliol del 2011.*

La manca de vent, l'etern problema dels regatistes, els va dificultar molt la prova obligant-los a un afinament extrem en les veles i la conducció del vaixell per treure rendiment d'un vent petit.

Embarcacions *Baltar*, *Fortuna*, *Caliope* i *No Name*.

El primer en arribar va ser Joaquim Rutllant amb l'*Inaudit*, el BH36 amb el seu peculiar sistema de floc, el Trecker, únic en tota la flota regatera. Va necessitar 14 hores i 12 minuts, gairebé esgotant el temps màxim permès, amb un marge de només divuit minuts abans d'esgotar-lo.

El següent: el *Ketio*, el Revull75 de José Vizcaíno i el *Disbarat II*, el Pogo850 de David Nadal.

Del 2012 no va haver-hi cap guanyador, el dia 21 de juny devia ser una de les jornades amb tal manca de vent que ningú la va poder acabar dins l'horari establert.

Fem constar el mèrit que té regatejar amb els vents petits perquè a part de la paciència que comporta requereix d'un gran coneixement del propi vaixell i de totes les possibilitats tècniques disponibles en els petits detalls i la tàctica necessària per obtenir algun resultat.

Es devia repetir la situació meteorològica l'any següent, el dia 27 de juliol del 2013.

Aquesta regata estava convocada per puntuar en la Copa Desafiament de la Lliga Social Interclubs. De les 18 embarcacions inscrites tan sols tres la varen acabar a temps; una majoria ja no varen prendre la sortida.

Possiblement seria pel caire que prenia la diada?

El primer classificat amb el temps compensat va ser el **Lone II** de Ricard Alsina del C.N. Port d'Aro; el segon va ser el **Valentina** de Thierry d'Argoubet seguit de l'**Inaudit** de Joaquim Rutllant, ambdós del C.N.S.F.G.

Aquest darrer va necessitar un temps al que faltaven pocs segons per a les 13 hores de temps real per finalitzar-la; la qual cosa ens indica les condicions atmosfèriques que s'hi varen donar.

La 43 Regata Illes Medes va tenir lloc el 26 de juliol del 2014 i va comptar amb la participació de sis embarcacions.

El guanyador, el **Ketio** de Josep Vizcaino del Club Nàutic Costa Brava va emprar 10 hores i 43 minuts i el segon classificat, el **Disbarat** de David Nadal del CNSFG un temps de 12 hores i 37 minuts, quedant fora de temps la resta de participants i indicant una nova jornada de vents febles i avorrits.

El **Taz** de John Galletly, el **Lone** de Ricard Alsina, el **Cala III** de Jaume Martínez i el **Fortuna** d'Umberto Cozzi van ser els quatre vaixells que van decidir retirar-se.

*Claríssimament...
el déu Eol no
estava per la feina
en aquelles diades.*

Embarcació **Fortuna** en plena regata.

La coincidència de dates amb altres regates va condicionar la inscripció d'aquests darrers anys, rebaixant molt la presència de vaixells d'altres clubs, per exemple, la **44 Regata Illes Medes**, que es va celebrar el 25 de juliol del 2015 i només va comptar amb la participació de quatre embarcacions.

Totes van assolir la meta, sent la primera en arribar el **Fortuna** d'Umberto Cozzi de Marina Palamós.

Seguidament va arribar el **Lluerna**, el Bavaria 38 de Manuel Gargante i el **Pogo** 850 Cinc Llunes, de Marc Labarta ambdós del C.N.S.F.G. i el **Ketio** de Josep Vizcaíno del C.N.C.B.

Els temps emprats, d'entre 8 i 10 hores, indiquen que varen gaudir d'unes bones condicions de vent, diferents dels anys anteriors amb vents fluixets.

La tripulació habitual del **Fortuna**.

Xavier Ferrer en el comitè de regates.

GUÍXOLS MEDES

Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols

(2016-2019)

*Un acord amb l'ajuntament de Sant Feliu de Guíxols va propiciar que a partir de l'any 2016 aquesta regata s'anomenés ja definitivament la **GuíxolsMedes** diferenciant-se d'altres regates a les mateixes Illes que altres clubs també tenien programades.*

El dia 27 d'agost del 2016,
la **45 GuíxolsMedes** amb
una participació de
8 embarcacions va donar
la sortida puntualment
a les 11 del matí.

En primer terme
embarcació *Lluerna*
buscant la seva posició.

50 GUÍXOLS MEDES

Club Náutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

El primer de creuar la línia d'arribada va ser el J111 *Valentina* de Thierry d'Argoubet, que ho va fer en 7 hores i 32 minuts de temps real.

El va seguir el Dufour385 *Nomada Tres* de Melcior Soler; el Bavaria38 *Lluerna* de Manel Gargante i el Sun Odissey47 l'*Imbore* de Joaquim Vila, que va trigar onze hores en fer el recorregut de 42 milles nàutiques. Tots ells, del Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols.

Embarcació *Clasajan*.

Embarcació *Fortuna*.

Embarcació *Intrèpid segon*
dels socis del CNSFG Alexandra Armengol
i Santiago Aparicio.

El **Balandre** de Josep Maria Falgueras, el **Ketio** de Josep Vizcaíno, el **Ratpenat II** de Joan Alfons Albó i el **Fortuna** d'Umberto Cozzi es van retirar abans de finalitzar la competició, indicant-nos una diada amb situacions molt canviants.

Embarcació **Pay Pay**
del soci del CNSFG Jordi Parés.

*La 46 GuíxolsMedes
va tenir lloc el 19
d'agost del 2017.*

2016-2019

Embarcació *Nòmada Tres* del soci
del CNSFG Melcior Soler.

Embarcació **LLuerna**
de Manel Garganté.

Després d'un bon esmorzar organitzat pel Club Nàutic S.F.G. a les seves instal·lacions i del corresponent briefing de patrons; a les 11:02 del matí es donava la senyal de sortida a les nou embarcacions participants.

En aquesta ocasió incorporem la fulla de classificacions per cedir més espai a les imatges que es tenen d'aquest dia.

Embarcació *Balandre* de Mía Falgueras
i *Valentina* de Thierry D'Argoubet.

50 GUÍXOLS
MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

Embarcacions pocs minuts després de la sortida.

Embarcació *Ratpenat* de Joan Alfons Albó
i el tripulant Xavier Ferrer.

*La **47 GuíxolsMedes**
es va celebrar dins del
context del
60è aniversari de la
fundació del Club Nàutic
de Sant Feliu de Guíxols,
per la qual cosa,
en aquesta ocasió,
les inscripcions van
ser gratuïtes.*

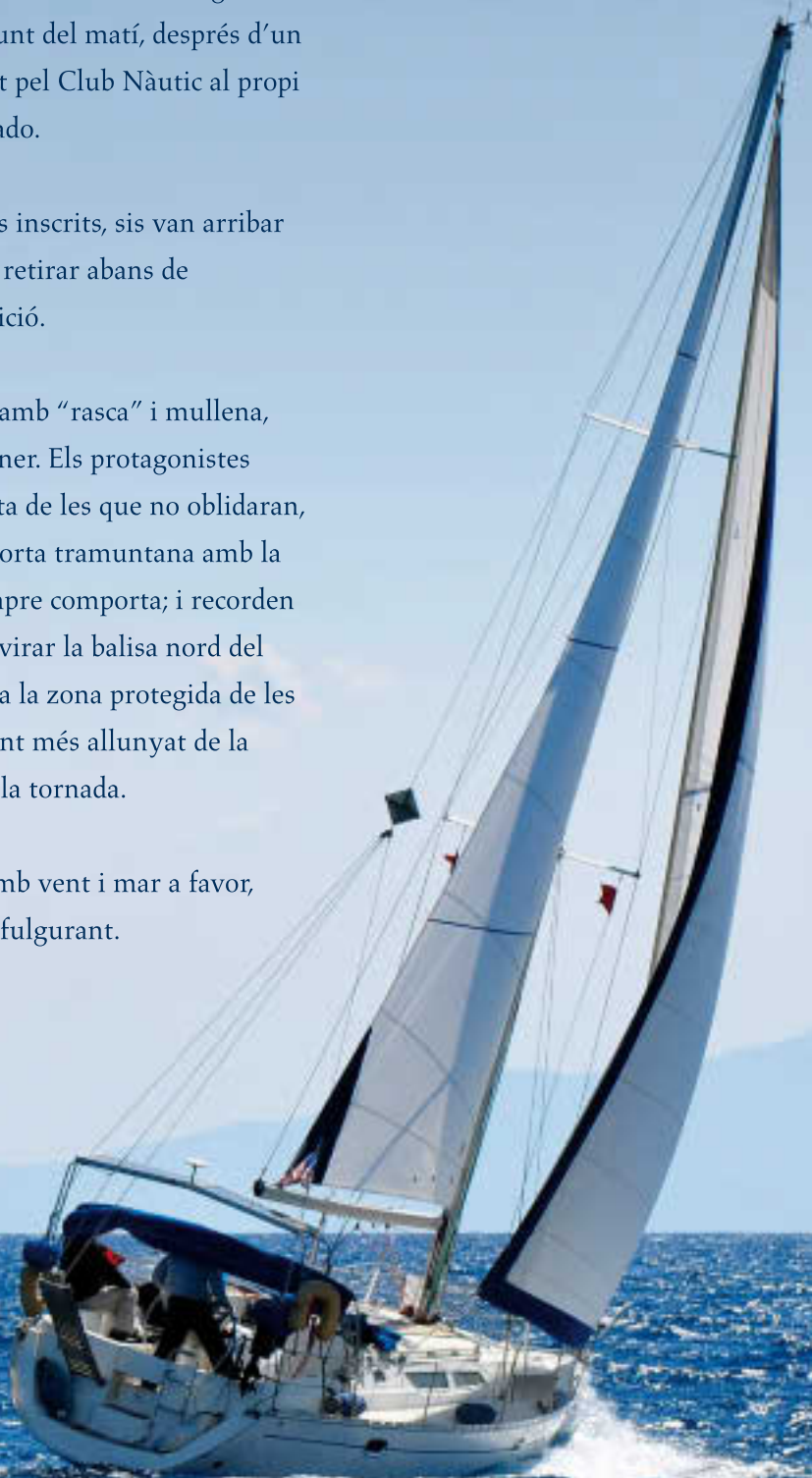

La competició es va realitzar el 25 d'agost de 2018 a les deu en punt del matí, després d'un esmorzar organitzat pel Club Nàutic al propi restaurant El Tinglado.

Dels set participants inscrits, sis van arribar a la meta i un es va retirar abans de finalitzar la competició.

Va ser una jornada amb "rasca" i mullena, segons l'argot mariner. Els protagonistes comenten una regata de les que no oblidaran, amb una anada de forta tramuntana amb la grossa mar que sempre comporta; i recorden el que els va costar virar la balisa nord del sistema que encercla la zona protegida de les Medes, que és el punt més allunyat de la sortida i on s'inicia la tornada.

En contrapartida, amb vent i mar a favor, aquesta va resultar fulgurant.

El primer en arribar va ser el ***Caliope*** de Thierry d'Argoubet del C.N.S.F.G. que va trigar, amb temps compensat, 7 hores i 4 minuts en completar tot el recorregut.

El va seguir amb 7 hores i 35 minuts, l'***Inaudit*** de Joaquim Rutllant també del C.N.S.F.G, amb pocs minuts més, el ***Comet@*** de Lluís Blanchar del C.N.Balis, el ***Lone*** de Ramón Garriga del C.N.P.d'A, amb 8 hores i 6 minuts; el ***Lluerna II*** de Manuel Garganté amb 13 minuts més, i el ***Nomada Tres*** de Melcior Soler, ambdós del C.N.S.F.G, que va trigar 8 hores i 34 minuts en arribar.

En aquesta ocasió, el ***Fortuna*** d'Umberto Cozzi va ser l'embarcació que es va retirar.

Entrega de Premis de d'esquerra a dreta:
Thierry D'Argoubet, Melcior Soler i Jordi Gelabertó.

Sortida de la regata GuíxolsMedes.

Tripulació del *Nòmada Tres*
durant la regata GuíxolsMedes.

Comitè de Regates.

La **48 GuíxolsMedes** va ser convocada pel 14 de setembre del 2019, amb la novetat que seria puntuable pel Campionat Català de Regates d'Altura.

Per fer-ho possible el recorregut es va ampliar a 75 milles nàutiques en comptes de les 42 com era habitual.

Appex III amb
Josep Medinyà Jr.

2016-2019

Detalls de la sortida.

**50 GUÍXOLS
MEDES**

Club Nàutic
Sant Feliu de Guixols
1971 · 2021

L'organització era com sempre del Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols, amb la col·laboració de la Federació Catalana de Vela i l'Associació de Regatistes d'Altura de la Mediterrània, l'A.R.A.M.

En primer lloc calia dirigir-se a la boia ODAS que està situada a unes 17 milles a l'Est del cap de Begur, virar-la, deixant-la per babord i a continuació dirigir-se a les Medes que seran virades també per babord un cop sobrepassada la balisa nord del Magallot i tornada a Sant Feliu acabant al creuar la línia d'arribada formada per una balisa de color taronja i l'escullera del port formant una línia perpendicular a la meitat del moll.

Amb aquesta premissa la regata puntuava pel Campionat Català de Regates d'Altura per a les tres categories, Creuers (amb tripulació), Solitaris, i A Dos.

Tot regint-se pel Reglament de Regates a Vela i les instruccions particulars de la regata que eren lliurades a tots els patrons amb la inscripció. Aquesta va ser important, amb la inscripció de 35 embarcacions entre totes les classes.

El control es feia mitjançant l'app eStela, una aplicació per a mòbils que permet el seguiment i el control de totes les embarcacions i que era obligatori per a totes les embarcacions.

Una altra novetat foren els premis d'aquesta edició per a les tres categories, Tripulació, A Dos i Solitaris:

- 1r. classificat de cada grup: Lingot de plata de 1000 grams.*
- 2n. classificat de cada grup: Lingot de plata de 500 grams.*
- 3r. classificat de cada grup: Lingot de plata de 250 grams.*

Solitaris i A Dos en plena regata.

Els premis es van entregar el diumenge 15 de setembre a la 1 de la tarda a les instal·lacions del Club Nàutic.

Un cop esmorzats tots els participants al Restaurant El Tinglado, obsequi del Club Nàutic S.F.G. i acabada la reunió de Patrons, es va donar la sortida 5 minuts abans del previst, a les 10:55 (calia guanyar temps... el recorregut era llarg). El Club també posà a disposició servei de marineria durant tota la nit i la cafeteria també romandria oberta la nit de la prova, preveient les arribades tardanes que es solen produir.

Malgrat que els dies anteriors els vents havien estat molt forts i que a la boia ODAS s'havia registrat onades de fins a 8 metres, Eol va resultar imprevisible i davant del risc que amb la forta maregassa instal·lada no es localitzés la boia, l'organització va considerar prudent escurçar el recorregut, passant de les 75 milles previstes al traçat de 42 milles

nàutiques, el de sempre, retornant al recorregut per la costa. A l'ometre el pas per la boia ODAS que allargava el recorregut, també es perdia l'interès per trobar-la, cosa gens senzilla en cas de mar moguda, per la seva petita mida i la incerta posició de la seva situació al estar fondejada sobre un fons de més de 1.200 metres, amb un fondeig elàstic que li provoca un radi de gir molt gran variant de molt la seva posició segons les corrents de superfície i dificultant la seva localització. La primera embarcació en arribar al port de Sant Feliu de Guíxols ho va fer poc abans de les 18:20 hores, mentre que l'última ho va fer cinc minuts abans de la mitjanit. Per a les embarcacions de categoria ORC SOLITARI, en primer lloc va quedar el Lightwavw 395 **Blue Oyster** de Robert Llorach, seguit del Elan 350 **Sasal** i del Fortuna 9 **Baldufa Tres**, aquest últim de Santiago Pérez, tots ells del R.C.M.B.

Per a les embarcacions de categoria ORC A DOS, en primer lloc va quedar el K46DK **X Merit** de Tito Moure del Club Vela Blanes, seguit del DK46 **Hydra** d'Oscar Chaves i del K35 **Comet@** de Lluís Blanchar del C.N. el Balis.

En el grup de categoria ORC TRIPULACIÓ, en primer lloc va quedar el J121 **Caliope** de Thierry d'Argoubet del C.N.S.F.G., seguit del X35 **No Name** de Manuel Ramos DEL C.N. El Masnou i del X382 **Pai Pai** de Jordi Parés, des de fa dos anys soci i navegant del C.N.S.F.G.

Lliuraments de Trofeus.

L'any que ens va capgirar la vida (2020)

*La **49 GuíxolsMedes**
va ser convocada amb
les mateixes característiques
que l'any anterior;
puntuable pel Campionat
Català de Regates d'Altura,
per tant amb el recorregut
passant per la boia ODAS
que l'allarga fins a les
75 milles nàutiques.*

Instants abans de la sortida.

En aquesta ocasió la sortida estava prevista a les 12:00 del dissabte 5 de setembre. Es varen inscriure 30 embarcacions amb un total de 87 navegants entre totes les classes.

Tripulació *Apex III*.

Com sempre, cada embarcació disposava d'un temps límit segons la regla 205 del RTC, condicionat també per les instruccions de regata, a que no excedís de les 14:00 del dia següent, el diumenge 6 de setembre.

En aquesta ocasió Èol es va comportar i va concedir vent suficient per permetre finalitzar la regata a temps tot i la seva llargària. El pas per la boia ODAS, va resultar amb molt bona mar i facilitant la seva localització... pel que hi va passar en primer lloc, sempre més fàcil pels seguidors, que es dirigien a la posició on veien virar als que els precedien.

Amb les darreres llums es va encalmar el vent al pas per les Medes, fent que algunes embarcacions quedessin pràcticament aturades, fins que un terralet oportú els va proporcionar l'impuls necessari per poder arribar a port i finalitzar a temps la regata.

La novetat de l'any van ser els protocols sanitaris que es van haver d'adoptar per la pandèmia mundial del Covid-19 d'aquest any nefast, i per minimitzar els estralls que desborden els establiments hospitalaris d'arreu.

Instants després de la sortida.

Entrega de premis d'esquerra a dreta: Maribel Vela, Antoni Sabaté i Marc Bozzo.

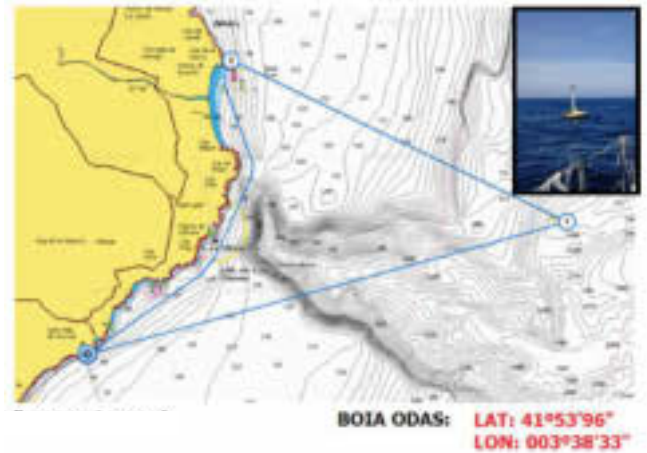

Lliurament de premis en plena pandèmia.

La primera embarcació del Grup ORC A DOS, ho va fer amb 20 hores i 16 minuts i fou el First 34.7 **Enjolit** de Gerard Figueres del Club Vela Palamós. Seguit a 30 minuts (de temps compensat) per el **Grand Soleil 45** Lazy Dog de Jesper Larsen, del Club Nàutic El Masnou i en tercera posició, el Grand Soleil 39 **Corsara** de Jerome Rousseaux del Reial Club Marítim de Barcelona. Aquest, a poca distància dels primers, i creuant la línia d'arribada a les 8 hores i 24 minuts del matí del diumenge.

La primera embarcació del Club Nàutic Sant Feliu va ser el Hanse 375 **Gofio** patronejat per Andrea Doreste, que va necessitar 24 hores i 1 minut entrant a port a les dotze i poc del diumenge dia 6. Obtingué una desena posició.

Dels cinc inscrits del Grup de ORC SOLITARIS, tant sols dos varen acabar la regata a temps. El Lightwawe 395 **Blue Oyster** de Robert Llorach del R.C.M.B. que es va fer amb el quilo de plata necessitant 20 hores i 17 minuts per completar la prova; i el mig quilo de plata se'l va adjudicar el Mistress 32HR **Gudugen II** de Jordi Bosch del mateix Club que va invertir en fer el recorregut 24 hores i 48 minuts.

Recorregut general de la 49GuixolsMedes.

En el Grup de ORC TRIPULACIÓ es va adjudicar el quilo de plata el X35 **No Name** de Manuel Ramos del C. Creuers Port Masnou, creuant la línia d'arribada pocs segons abans de les 8 del matí del diumenge.

Seguit per el Sun Odyssey 36 I **Blue Magic Five** d'en Xavi Selis del R.C.N.B. que es va endur el mig quilo de plata amb un temps total de 20 hores i 40 minuts. La tercera plaça, i el quart de quilo va ser pel J121 **Caliope** de Thierry D'Argoubet del C.N.S.F.G. que va esmerçar un temps de 19 hores i 19 minuts, entrant en primera posició de temps real, però afectat pel seu rating que el va situar a la tercera plaça.

Els lliuraments de premis es varen fer el diumenge després d'un dinar de germanor al restaurant del Club El Tinglado.

50 GUÍXOLS
MEDES

Club Nàutic
Sant Feliu de Guíxols
1971 · 2021

*Donem veu a la gerent
del Club Nàutic,
Maribel Vela, marinera
des de sempre i afeccionada,
que exposa com veu el futur
que té aquest club amb
aquesta regata.*

Perspectives de futur

MV: M'han demanat que expliqui el futur de les regates al Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols, en concret de la GuíxolsMedes, i com que estic en el dia a dia del Club nàutic, puc dir obertament que crec que tenim un llarg recorregut ple d'activitat i emocions per endavant!

Aquests últims anys he participat en la reactivació de l'activitat esportiva al club, que s'ha aconseguit gràcies a la implicació de moltes persones, començant per la Junta Directiva que ha posat els recursos necessaris, l'empenta dels socis aficionats a la vela de la Junta Directiva, el personal incansable del club nàutic i a les aliances amb la Federació Catalana de Vela (FCV) i l'Associació de Regatistes d'Altura del Mediterrani (ARAM). Aquest camí iniciat augura un molt bon recorregut per les regates de Sant Feliu de Guíxols.

L'esport de les regates de creuer sempre ha estat un esport minoritari a Catalunya. Per practicar la Vela s'han de tenir uns coneixements tècnics exigents, bona forma física, accés a una embarcació i temps per dedicar als entrenaments i regates.

En aquesta època en la que vivim, amb la gran quantitat de compromisos i necessitat de temps per dedicar la família, es fa difícil trobar les hores necessàries per practicar aquest esport tan competitiu. Per aquest motiu al Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols fem l'esforç per captar nens i joves que s'iniciïn i es formin en la vela lleugera i amb els anys continuïn navegant en vela creuer. Amb una base gran, més possibilitats de tenir futurs regatistes de creuer.

El món evoluciona i també les regates, ara disposem d'eines que apropen les regates a altres persones; la Vendée Globe s'ha seguit a tot el món per televisió, la GuíxolsMedes i moltes altres es segueixen amb els dispositius mòbils i per streaming, cada vegada s'arriba també a més gent a terra que es pot sentir atreta a participar en una regata.

Les embarcacions estan cada vegada més preparades i s'aconsegueixen velocitats inimaginables temps enrere. Mai oblidaré la fantàstica tramuntanada tornant de les Medes de la 47 GuíxolsMedes on el J 121 **Caliope** va registrar una velocitat de fins 24,5 nusos!

És un dels pocs esports en els quals sents molt intensament la connexió amb la natura. Et prepares revisant les previsions meteorològiques, durant la regata contínuament llegeixes el vent, el mar, optimitzant al màxim les condicions que vas trobant. La tendència creixent de la majoria de cultures de respecte per la natura afavoreix la pràctica de la vela. També l'afavoreix el fet de que fer esport està de moda des de fa molts anys.

Per últim, les emocions que es viuen durant les llargues hores de regata són molt gratificants. A tots ens agrada guanyar en els esports de competició però aquí, la pràctica de la navegació aporta una sensació de felicitat i satisfacció inigualable. El recorregut des de Sant Feliu de Guíxols fins la boia ODAS, vorejar les Illes Medes i costejar de tornada a Sant Feliu es preciós, aquest atractiu suma. La regata GuíxolsMedes té tots els ingredients per durar com a mínim 50 anys més !!

Agraïments

El Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols agraeix a totes les persones i entitats que han fet possible aquest esdeveniment esportiu, la regata GuíxolsMedes: als seus creadors, a tots el que hi han esmerçat temps i recursos, dotant-la de trofeus i de tot el necessari perquè hagi arribat fins els nostres dies, potenciant-la i dotant-la de molt bones perspectives de futur.

Especialment a tots els que hi han participat al llarg de tots aquesta anys, patrons i tripulants; que l'han gaudit... i també patit, perquè, bon temps i mal temps, de tot hi ha hagut. Que segueixin en aquest bell esport, fent esteles a la mar, amb la força del vent a les veles.

Als seus col·laboradors;
Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols,
Diputació de Girona, Federació Catalana de Vela i l'Associació de Regatistes d'Altura de la Mediterrània (A.R.A.M.)

Als seus patrocinadors, amb menció especial a Metropol Sports que va mantenir un trofeu amb el seu nom durant molts anys.

Als actuals: Fundació Damm, Fast Mast, Escola Nàutica Medinyà, Metropol, Finques Helena Jornet i Punta Brava Sailing.

Als que han aportat en la confecció d'aquest llibre el seu granet de sorra o el seu cabàs. Especialment el treball d'en Daniel Pedrero Rosón que va iniciar la tasca de recerca de dades, que m'ha permès disposar d'una base per a poder seguir i al dissenyador del llibre Antoni Escudé (POT).

A totes les persones i regatistes que s'han ofert per ajudar-nos, aportant detalls, relats, dades, o imatges;
Ricard Alsina, Jaume Arcarons, Marc Bozzo, Sergi Escobar, Xavier Ferrer, Enric Julià, Pere Manuel-Rimbau, Mònica Martínez, Josep Medià, Santi Mestre, Jordi Parés, Quito Pi, Joaquim Pla, Joaquim Rutllant, Melcior Soler, Robert Vallribera, Joana Valent, Maribel Vela i Josep Vizcaíno.

A tots ells...
moltes i moltes gràcies!

Nota d'aclariment

En aquest punt, cal fer un aclariment, i explicar que en el transcurs d'aquests anys el Club Nàutic de Sant Feliu de Guíxols ha canviat tres vegades de seu i s'han perdut i traspaperat molts dels arxius antics i no es conserven totes les dades corresponents a aquesta regata, exceptuant els darrers anys en que es conserva tot digitalitzat. S'ha fet una laboriosa investigació per recollir les que presentem en aquests papers.

Les dades més antigues les vàrem obtenir de notes de premsa i revistes de l'època, i de la memòria de les persones que hem entrevistat. Encara que, la memòria precisa i detallada a tots ens falla quan es tracta de dades de tants anys enrere, és per tant previsible que pugui contenir algun error o mancança pels quals demano disculpes si algú es considera afectat.

Equip impulsor del llibre GuíxolsMedes
d'esquerra a dreta:
Lluís Sureda, Marc Bozzo,
Melcior Soler, Maribel Vela
i Joaquim Rutllant.

*Diferents denominacions
dels trofeus donats
a la Regata GuíxolsMedes*

<i>any</i>	<i>nº</i>	<i>nom del trofeu</i>	<i>data</i>
1971	1	Trofeo Presidente CNSFG	18 - 07
1972	2	Trofeo Presidente CNSFG	29 - 07
1973	3	Trofeo Presidente CNSFG	
1974	4	Trofeo Presidente CNSFG	17 - 08
1975	5	I Trofeo Enrique y Luis Olano	16 - 08
1976	6	II Trofeo Enrique y Luis Olano	20 - 08
1977	7	III Trofeo Enrique y Luis Olano	30 - 07
1978	8	IV Trofeo Enrique y Luis Olano	19 - 08
1979	9	V Trofeo Enrique y Luis Olano	18 - 08
1980	10	VI Trofeo Enrique y Luis Olano	23 - 08
1981	11	VII Trofeo Enrique y Luis Olano	05 - 09
1982	12	VIII Trofeo Enrique y Luis Olano	28 - 08
1983	13	Regata XXV aniversari CNSFG	09 - 07
1984	14	XI Trofeu Illes Medes	11 - 07
1985	15	XII Trofeu Illes Medes	13 - 07
1986	16	XIII Trofeu Illes Medes	
1987	17	XIV Trofeu Illes Medes	11 - 07
1988	18	XV Trofeu Illes Medes	09 - 07
1989	19	XVI Trofeu Illes Medes	15 - 07
1990	20	XVII Trofeu Illes Medes	07 - 07
1991	21	IX Trofeu Metropol Sports	06 - 07
1992	22	X Trofeu Metropol Sports	
1993	23	XI Trofeu Metropol Sports	10 - 07
1994	24	XII Trofeu Metropol Sports	16 - 07
1995	25	XIII Trofeu Metropol Sports	

*Diferents denominacions
dels trofeus donats
a la Regata GuíxolsMedes*

<i>any</i>	<i>nº</i>	<i>nom del trofeu</i>	<i>data</i>
1996	26	XIV Trofeu Metropol Sports	
1997	27	XV Trofeu Metropol Sports	19 - 07
1998	28	XVI Trofeu Metropol Sports	18 - 07
1999	29	XVII Trofeu Metropol Sports	17 - 07
2000	30	XVIII Trofeu Metropol Sports	15 - 07
2001	31	XIX Trofeu Metropol Sports	21 - 07
2002	32	XX Trofeu Metropol Sports	27 - 07
2003	33	XXI Trofeu Metropol Sports (?)	26 - 07
2004	34	XXII Trofeu Metropol Sports (?)	
2005	35	35 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	23 - 07
2006	36	(anul·lada pel mal temps)	22 - 07
2007	36	36 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	
2008	37	37 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	26 - 07
2009	38	38 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	04 - 07
2010	39	39 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	24 - 07
2011	40	40 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	23 - 07
2012	41	41 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	21 - 07
2013	42	42 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	27 - 07
2014	43	43 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	26 - 07
2015	44	44 Regata Illes Medes - Trofeu CNSFG	25 - 07
2016	45	45 Regata GuíxolsMedes	27 - 08
2017	46	46 Regata GuíxolsMedes	19 - 08
2018	47	47 Regata GuíxolsMedes	25 - 08
2019	48	48 Regata GuíxolsMedes	14 - 09
2020	49	49 Regata GuíxolsMedes	05 - 09
2021	50	50 Regata GuíxolsMedes	

Any 2021

Edició: Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols

Text: Lluís Sureda amb la col.laboració de Daniel Pedrero

Disseny: Antoni Escudé (POT)

Impressió: Índice, s.l.

CNSFG

Club Nàutic Sant Feliu de Guíxols

Escullera del Port · 17220
Sant Feliu de Guíxols (Girona)
info@cnsfg.cat · www.cnsfg.cat
Tel.: 972 321 700